

TEMA 14: ELS ESPORTS. CONCEPTE I CLASSIFICACIONS. L'ESPORT COM A ACTIVITAT EDUCATIVA. ESPORTS INDIVIDUALS I ESPORTS COL·LECTIUS PRESENTS A L'ESCOLA: ASPECTES TÈCNICS I TÀCTICS ELEMENTALS, LA SEVA DIDÀCTICA.

1. ELS ESPORTS COM A ACTIVITAT EDUCATIVA

1.1. DEFINICIÓ D'ESPORT

1.2. CLASSIFICACIÓ D'ESPORT

2. ASPECTES TÈCNICS I TÀCTICS DELS ESPORTS

2.1. DEFINICIÓ DE TÈCNICA I TÀCTICA

2.2. ASPECTES DIDÀCTICS

3. ELS ESPORTS INDIVIDUALS

4. ELS ESPORTS COL·LECTIUS

1. ELS ESPORTS COM A ACTIVITAT EDUCATIVA

1.1. DEFINICIÓ D'ESPORTS

Segons l'actual currículum d'Educació Primària (Generalitat de Catalunya. Departament d'Educació), l'esport no és un objectiu, sinó un medi per assolir els objectius de l'educació física.

Així, l'esport a l'escola és un contingut, igual que ho és l'expressió corporal, les habilitats motrius, les condicions físiques, etc.

Moltes definicions d'esport coincideixen a destacar l'aspecte competitiu i violent de l'esport. D'altra banda, com a mestres d'educació física tindrem sempre present l'aspecte educatiu de l'esport, la nostra actuació anirà dirigida cap a valorar més l'esforç, el joc i les relacions socials, que l'esport com a competició.

Per a Domingo Blázquez "els esports poden ser un mitjà en educació física, sempre i quan sigui estructurat i organitzat en funció d'aquesta institució.

1.2. CLASSIFICACIÓ DELS ESPORTS

Hi ha múltiples classificacions d'esports. Una classificació molt senzilla és segons siguin esports individuals o esports col·lectius.

Tot seguit, explicarem la classificació que fan J. Davis i C. Peiró:

- a) Els esports de blanc i diana són aquells esports de precisió, com el tir amb arc, les bitlles catalanes, el tamborí...
- b) Els esports de bat i camp, serien, per exemple, el beisbol o "el pitxi"...
- c) Els esports de camp dividit o de mur, són el tennis, el bàdminton, el voleibol, el ping-pong, la pilota basca, l'esquash,...
- d) Els esports d'invasió són aquells on s'invaïx el camp d'un altre per aconseguir un objectiu: el bàsquet, el korfbal, l'handbol, l'hoquei, el futbol...

Si classifiquem els esports en individuals o col·lectius direm que els esports individuals són aquells on el practicant es troba sol en un espai, on ha de vèncer unes determinades dificultats, superant-se a si mateix en relació a un temps, una distància o unes execucions tècniques. P.Ex: l'atletisme, la natació, la gimnàstica...

En canvi, els esports col·lectius s'associen a un grup de practicants, amb la finalitat de realitzar una tasca comuna, mitjançant la col·laboració i participació de tots. P.Ex: el korfbal, el bàsquet, el futbol...

2. ASPECTES TÈCNICS I TÀCTICS DELS ESPORTS

2.1.1. DEFINICIÓ DE TÈCNICA I TÀCTICA

Als esports trobem dos elements:

. La tècnica

. La tàctica

. La tècnica és un gest d'execució motriu. És l'adaptació del moviment en relació a les regles, el material i la participació d'un esport determinat.

La tècnica respon a “Què fer?” o “Com fer una tasca motriu?”.

P.Ex: en futbol: fer un xut o controlar la pilota; en bàsquet: botar, passar o tirar; en volei: el toc de dits o realitzar un servei.

. La tàctica és l'execució del moviment en relació a l'espai i el temps.

La tàctica respon a “Per a què fer?” o “Quan fer una tasca motriu?”.

P.Ex: desmarcar-se, el joc d'equip, un còrner, la defensa...

2.2. ASPECTES DIDÀCTICS

Tradicionalment primer aprenem la tècnica i després apliquem la tècnica a la tàctica. Després acabem fent campionats formals d'un determinat esport.

Amb les formes jugades l'aprenentatge és més global: és la tècnica i la tàctica a la vegada. És dóna més importància a la tàctica.

L'escola portarà a terme models d'iniciació esportiva horitzontals, en què l'alumne aprendrà la tàctica de més d'un esport, d'una forma globalitzada.

3. ELS ESPORTS INDIVIDUALS

Els esports individuals són aquells en què un sol practicant ha de vèncer unes dificultats superant-se a si mateix en relació a un temps, una distància o unes execucions tècniques concretes. P.Ex: l'atletisme, la natació o la gimnàstica.

Possibilitats educatives:

- Desenvolupament de les habilitats motrius.
- Autoacceptació i autoconeixement.
- Autosuperació i autosuficiència.
- Treball de la relaxació i concentració.

L'aspecte tècnic té més importància que l'aspecte tàctic.

A partir dels 6-7 anys entendrem les activitats atlètiques com a activitats lúdiques desenvolupant-les en diferents situacions en les quals intervinguin els salts, llançaments i carreres, que a la vegada ens permetran una millora general de la motricitat de l'alumne.

Ja a partir dels 8 anys es pot incidir més específicament en els gest tècnic, però sense perdre de vista que la veritable iniciació en quan a perfeccionament tècnic i competitiu no és convenient fer-ho abans dels 14-15 anys.

4. ELS ESPORTS COL·LECTIUS

Són aquells que realitzen dos o més practicants amb la finalitat d'assolir un objectiu comú, mitjançant la col·laboració i participació de tots.

Possibilitats educatives:

- Desenvolupament de la capacitat d'anàlisi i discriminació.
- Desenvolupament de la cooperació amb els companys i adversaris, així com la socialització i afectivitat.
- Autoconeixement i acceptació dins els grup.
- Desenvolupament de les capacitats motrius.

Dels 7 – 8 anys els alumnes aprendran mitjançant els esports les habilitats motrius bàsiques, sempre a partir d'una forma lúdica i motivant.

Dels 8 -12 anys, ja mirarem que hi hagi una execució més correcta fets gestos, per tant, ja és un treball més específic de la tècnica i de la tàctica.

A partir dels 11-12 anys ja s'aprendrà específicament la tècnica i tàctica, però sense oblidar fer-ho des d'un model horitzontal, és a dir, més d'un esport, que permeti al nen tenir una àmplia base motora.